

[O. Kier.]

haarde Snevintre kunne forøge denne Maksimumstilskudsgrænse procentvis, muligvis efter Nævnets Indstilling, og Tilskuddene skulde saa kunne beregnes efter samme Regler som for Amter og Bykommuner. Hvad der derudover gives ud, maa for Mandskabets Vedkommende betaales af Kommunerne selv eller ydes ved Naturalarbejde. Denne Ordning lyder maaske straks lidt indviklet, men den er det ikke. Den hviler faktisk i Dag paa Kommunepraksis, og den har desuden det store Plus, at den gør de Institutioner, som skal forestaa Snekastningen direkte, stærkt interesseret i, at denne ordnes praktisk og økonomisk, og at det kan gøres paa en for Motorkørselen tilfredsstillende Maade. Vi er noget ængstelige ved at lade det glide mere eller mindre tilbage til den gamle Ordning fra før 1938-Loven. Endelig vil den omtalte Ordning sikkert medføre Gennemførelse af Foranstaltninger i stor Udstrækning til Modvirkning af Sne paa Vejene; jeg peger paa den Forbedring, som Snehegnene har medført, og meget kunde laves ved selve Vejanlægget; man bør i Fremtiden ved en Vejs Anlæg fra Anlægsbestyrelsens Side have Opmærksomheden henvendt paa Muligheden for Drivedannelse i langt større Udstrækning end tidligere. Jeg skal i øvrigt heller ikke her Snekastningsloven vedrørende komme ind paa Enkeltheder, som vi ønsker behandlet i Udvalget.

I Bemærkningerne til et af Lovforslagene — det er Forslaget til Ændring af Motorafgiftsloven — siges det, at denne Lov bør revideres og indarbejdes i en enkelt Lov, men man afstaar paa Grund af manglende Tid fra at tage Spørgsmaalet om de forskellige Afgifters Art og Størrelse op til Behandling. Jeg vil gerne hertil og til Slut sige, at det forekommer os vanskeligt, muligvis umuligt, at lovgive vedrørende alle disse Spørgsmaal paa en saadan Maade, at man er sikker paa, at alle disse Omraader ligger ganske fast efter Krigen.

Jeg sagde om Styrelsesloven, at det var en Rammelov i Ordets egentlige Forstand. Det kan faktisk i mangt og meget ogsaa siges om de øvrige Love, særlig naturligvis om Motorafgiftsloven, thi Forholdene og Udviklingen for vort Trafikvæsen efter Krigen kender vi ikke — vi kender særlig ikke, hvor hurtigt normale Tilstande vil vende tilbage eller Forholdene vil falde til Ro, trafikalt og økonomisk. Det er muligt, man bliver nødt til lovmæssigt at give nogle Tilføjelser af midlertidig Art,

selv om disse Lovforslag vedtages. Vi kan imidlertid fra vor Side anerkende det Argument, som er fremsat for en Revision allerede nu, nemlig at Styrelsen maa være i Orden til efter Krigen, og at man lettest ændrer de økonomiske Retningslinier, naar der ingen Penge er at dele

Vi tilsiger vor Medvirken til en Lovgivning paa de Felter, som her foreligger, men vi forbeholder os dog vor Frihed i det hele paa samme Maade, som selv Forslagsstilleren, den højtærede Minister, gjorde det, og vi maa forbeholde os den fuldt ud nødvendige Tid til i Udvalget at drøfte Sagen, som vi finder paa mange Maader trænger til en indgaaende Drøftelse. Om Lovforslagene kan færdigbehandles i denne Samling, vil Tiden vise; det kan ikke være noget absolut fastsat Maal, dertil er disse Sager for vigtige, men vi skal med god Vilje gaa ind i Forhandlingen for at faa det bedst mulige ud af denne.

Jens Thomsen: Med Hensyn til Forslaget til Ændring af Snekastningsloven kan min Gruppe tiltræde Arbejdsfordelingen mellem Amtskommuner, Bykommuner og Sognekommuner, men Refusionsreglerne for Udgifternes Fordeling kan vi ikke tiltræde. Efter den gældende Snekastningslov faar Sognekommunerne ca. 80 pCt. af Udgifterne refunderet fra Bilskatte, men efter det foreliggende Forslag nedsættes Tilskuddet til 30 pCt. for lejet Arbejdskraft og til 15 pCt. af Værdien af Naturalarbejde, medens Byerne og Amtskommunerne faar 70 pCt. En saadan Ændring maa vort Parti selvsagt gaa imod.

Snekastningspligten tynger stærkest paa de tyndt befolkede Egne. Der gives derved enkelte Borger Snekastningspligt paa en længere Vejstrækning, og det er indlysende, at der i Sognekommuner bliver et langt større Vejstykke pr. Indbygger, end der gør i Byerne. Sognekommunerne bør derfor have samme Tilskud til Snekastningen, som Byerne faar.

Af Bemærkningerne fremgaar det, at man vil animere Sognekommunerne til at anvende Naturalarbejde ved at give 15 pCt. af Værdien af det udførte Naturalarbejde, men naar Sognekommunerne kun faar det halve Tilskud til Naturalarbejde i Forhold til lejet Arbejde, er Tilskyndelsen til at benytte Naturalarbejde jo nærmest negativ, hvis Sogneraadene da varetager samtlige Skatteyderes Interesse ligeligt. Et andet Forhold er ganske vist, hvis Sogneraadet vil berige sin egen Kasse paa Landbrugets